

Arrest

nr. 126 624 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 2 januari 1985 geboren in Basra. U bent een moslim van Arabische origine. In 1991 stierven uw ouders in een auto ongeluk. U woonde samen met uw broer (N.) en uw zus (S.) (o.v. X) in de wijk Djaneina, Basra. Uw zus ontfermde zich sinds de dood van uw ouders over u en weigerde daarom te trouwen. Toen u naar de middelbare school ging, kreeg u een zware vorm van epilepsie. U had gemiddeld twee aanvallen per dag. U heeft een bachelor Engels behaald en werkte sinds 2008 in de Al-Quds school in het dorp Abu Shier. In 2010 werd u aangesteld als leraar in de Al-Ithaa school.

De broer van uw buurvrouw (Sal.), (A.A.E.S.) genaamd, had zijn oog op uw zus laten vallen en wilde met haar trouwen. Hij deed een officieel huwelijksaanzoek in het gezelschap van zijn broer en een aantal vrienden. Uw broer (N.) vroeg, zoals de traditie het voorschrijft, bedenktijd om te achterhalen wat voor een persoon de huwelijkskandidaat was. (A.A.E.S.) woonde in el Qibla, hetzelfde dorp als uw oom. Deze laatste wist jullie te vertellen dat (A.A.E.S.) en zijn broers allemaal aangesloten waren bij Jeish el Mehdi. Bovendien was (A.A.E.S.) reeds verschillende keren getrouwd geweest en gescheiden. De familieleden hadden verschillende moorden op hun conto. Jullie hebben hierop via zijn zus laten weten dat het aanzoek afgewezen werd.

De tweede keer kwam (A.A.E.S.) met een konvooi bestaande uit drie auto's bevolkt door geestelijken en respectabele mannen. Ook dit keer vroeg hij de hand van uw zus. (N.) wou echter niet toegeven. (A.A.E.S.) wilde weten waarom zijn aanzoek geweigerd werd. Na veel aandringen flapte (N.) eruit dat hij niet wilde dat zijn zus met een lid van Jeish el Mehdi trouwde. Toen ze vertrokken, vroeg (A.A.E.S.) waarom hij het Mehdi leger zo minachtte, waarop uw broer aangaf dat de leden van Mehdi bloed aan hun handen hebben en hij niet wilde dat zijn zus met zo iemand trouwde. (A.A.E.S.) uitte daarop zijn eerste dreigement: "We zullen elkaar nog zien".

Een week later, op 11 maart 2011, kregen jullie een dreigbrief toegestuurd, waarin jullie gewaarschuwd werden.

Twee weken later, op 25 maart 2011 werd uw broer (N.) ontvoerd. U ging diezelfde avond klacht neerleggen in het politiebureau van Feiha. U belde uw vriend (F.) op. U gaf hem 40.000 dollar en de sleutel van het huis. Op 26 maart 2011 vluchtten u en uw zus naar familie in de Al Shaab wijk te Bagdad.

U reisde op 20 mei 2011 samen met uw zus (S.) (o.v. 6.822.469) met de auto van Irak naar Turkije, waar de smokkelaar uw paspoort inhield. Jullie bleven drie dagen op hotel in Istanbul. Op 24 mei 2011 reden jullie aan boord van een vrachtwagen naar België, waar jullie op 31 mei 2011 aankwamen. U vroeg dezelfde dag nog asiel aan.

Op 6 juni 2011 werd uw broer vermoord met een kogel in zijn hoofd en zijn lichaam werd op de straat naar Bagdad te Basra achtergelaten. De vader van uw schoonzus achtte u en uw zus verantwoordelijk voor de dood van uw broer en het feit dat zijn dochter nu weduwe is. Hij wil ofwel geld ofwel jullie iets aandoen als wraak voor het feit dat hij nu moet voorzien in het onderhoud van zijn dochter en zijn twee kleinkinderen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende originele documenten neer: uw badge van de vakbond voor leerkrachten, twee omslagen van DHL en een dreigbrief.

U legt tevens een kopie neer van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een klacht, een woonstkaart op naam van uw broer (N.), een identiteitskaart op naam van uw broer (N.), een medisch dossier, een overlijdensakte van uw broer (N.), vijf documenten in verband met uw werk.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

U heeft het land verlaten uit vrees voor (A.A.E.S.) en het Mehdi leger. Er zijn echter een aantal tegenstrijdigheden te vinden in de verklaringen van u en uw zus over deze persoon. Zo werd jullie beiden gevraagd de fysieke kenmerken van deze man te beschrijven. Uw zus gaf aan dat hij groot en slank was en een donkerbruine huidskleur had. Hij had een snor, maar geen baard, zo zegt ze (CGVS zus II p.7, p.8, p.9). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat (A.A.E.S.) wel een baard had en slechts een lichte snor (CGVS broer II p.3). U, geconfronteerd met de verklaring van de beschrijving die uw zus had gegeven over (A.A.E.S.), antwoordde dat uw zus hem enkel van ver had gezien en dat militanten van die groepering altijd een lichte baard hebben (CGVS broer II p.6, p.7). Het is echter opmerkelijk dat uw zus, die hem slechts van ver zou gezien hebben, dan wel een snor opmerkt maar geen baard. U reageerde dat een Oosterse vrouw zich onder die omstandigheden (een potentieel huwelijk) niet kan concentreren (CGVS broer II p.7). Dat deze uitleg niet kan overtuigen over het verschil in uiterlijke kenmerken van (A.A.E.S.) hoeft geen betoog.

Jullie verklaringen over zijn uiterlijke kenmerken konden niet overtuigen, maar ook jullie toelichting over de functie van (A.A.E.S.) bij Jeish el Mehdi schoot in ernstige mate tekort. Zo bleven jullie zeer vaag wat betreft de beschrijving van zijn eigenlijke activiteiten Iedereen uit de wijk el Keble kende de man en zijn activiteiten nochtans. U verklaarde dat iedereen wist dat hij slecht was, maar dat niemand het durfde te zeggen (CGVS broer II p.11). Gevraagd om deze activiteiten te concretiseren, slaagden u noch uw zus erin een gedetailleerd relaas te verschaffen. Zo wist uw zus enkel aan te geven dat hij gevochten had in de operatie Soulat el Forsaan in 2008 en verschillende plaatsen in brand had gestoken. Hij zou eveneens een slechte reputatie hebben omdat hij getrouwd is en zonder aanwijsbare

reden gescheiden (CGVS zus II p.10). Ook u haalde de bijdrage van (A.A.E.S.) bij Soulat el Forsaan aan. U slaagde er evenmin in om zijn activiteiten te concretiseren en bleef erg vaag doorheen uw verklaringen. U gaf aan dat hij onschuldige mensen vermoord had. U kon echter niet aangeven wie. U had enkel informatie over de militie en diens activiteiten in het algemeen, zo zegt u (CGVS broer II p.10). Volgens u kon u de activiteiten van (A.A.E.S.) niet gedetailleerd toelichten omdat de leden van Jeish el Mehdi te slim zijn en hun sporen uitwissen. Het enige wat u wist was dat het een slechte persoon is en u beter uit de buurt kon blijven (CGVS broer II p.11). Het is opmerkelijk dat u en uw zus in het geheel geen gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen over zijn activiteiten en over wat die man nu precies op zijn kerfstok heeft. Uit jullie verklaringen blijkt immers dat iedereen hem kende. Dat jullie dan niet meer gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen over zijn activiteiten mag verbazen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over (A.A.E.S.) (CGVS broer II p.11).

Jullie legden niet alleen tegengestelde verklaringen af over de persoon (A.A.E.S.) zelf, ook jullie verklaringen over de huwelijksaanzoeken zijn niet gelijklopend. Het eerste officiële aanzoek zou in februari 2011 plaatsgevonden hebben (CGVS broer II p.4). U, gevraagd naar de aanwezige familieleden tijdens de huwelijksaanzoeken, citeerde vreemd genoeg andere mensen dan uw zus. Zo verklaarde uw zus dat er naast haar broers (u en (N.)) ook drie ooms aanwezig waren bij het eerste aanzoek, met name (K.) (de broer van uw vader) en (K.) en (H.) (de broers van uw moeder) (CGVS zus II p.8). Volgens u waren echter enkel u, uw broer (N.) en de familievriend (F.) alsook (K.) (de broer van uw vader) aanwezig bij het eerste aanzoek. De broers van uw moeder waren er niet, zo zegt u (CGVS broer II p.9). De delegatie die (A.A.E.S.) vergezelde bij het eerste aanzoek bestond volgens uw zus dan weer enkel uit (A.A.E.S.), zijn broers en zijn vader. Volgens u waren er echter een drietal ouderen present (CGVS zus II p.8, broer II p.6). Dat jullie geen gelijklopende verklaringen afleggen over de aanwezigen die present waren bij het huwelijksaanzoek, het sleutelmoment van uw relaas, mag verbazen en ondermijnt de geloofwaardigheid van het gebeuren.

Niet alleen over het eerste maar ook over het tweede huwelijksaanzoek verschillen jullie verklaringen waardoor de geloofwaardigheid van het hele gebeuren nog meer in het gedrang komt. Zo gaf u aan dat het tweede bezoek op voorhand afgesproken was. U dacht dat het wederom via de vrouwen geregeld werd ofwel via uw broer (N.). De traditie schreef immers voor dat men dient aan te kondigen wanneer men bij iemand op bezoek wenst te gaan (CGVS broer p.12). Dit lijkt eerder logisch gezien (A.A.E.S.) toch een heel gevolg van geestelijken zou opgetrommeld hebben. Volgens uw zus was het bezoek echter onaangekondigd (CGVS zus II p.14). Ze wist te vertellen dat jullie hun eerste aanzoek geweigerd hadden en (A.A.E.S.) en zijn familie hun bezoek daarom niet aankondigden. Hun bezoek had enkel tot doel om uw broers onder druk te zetten. Uw ooms (K.), (H.) en (K.) waren toevallig op bezoek, zo zegt uw zus (CGVS zus II p.14). Dat u enerzijds stelt dat dit bezoek op voorhand was afgesproken terwijl uw zus aanbrengt dat zij onaangekondigd plots voor jullie huis stonden, is zeer merkwaardig. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u, uw broer (N.) en uw oom (K.) alsook (F.) aanwezig waren bij het tweede aanzoek (CGVS broer p.12) terwijl uw zus stelt dat ook drie nonkels op dat moment aanwezig waren. Dit wil dus zeggen dat jullie ook bij het tweede huwelijksaanzoek verschillende verklaringen afleggen over de personen die op dat moment aanwezig waren. Uit voorgaande blijkt dat u en uw zus geen gelijklopende verklaringen afleggen over de aanwezigen bij en het verloop van de huwelijksaanzoeken. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van jullie verklaringen aan.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat de militie Jeish el Mehdi zeer sterk stond in Basra. Haar leden deden wat ze wilden en bezaten wapens en geld. Iedereen die in de weg stond van Jeish el Mehdi wordt gevisieerd, zo zegt u (CGVS broer II p.8). Met dit in het achterhoofd verklaarde u dan ook dat uw zus geïnstrueerd werd om geen negatieve punten, zoals het feit dat (A.A.E.S.) tot Jeish el Mehdi behoort, als reden waarom zijn aanzoek afgewezen werd te vertellen tegen '(O.S.)', de zus van (A.A.E.S.) (CGVS broer II p.10). Uw zus gaf te kennen dat ze echter wél tegen (O.S.) verteld had waarom het aanzoek van (A.A.E.S.) geweigerd werd (CGVS zus II p.15). Uw zus werd geconfronteerd met het feit dat het niet erg logisch is het lidmaatschap bij de militie als reden voor afwijzing op te geven gezien de voorkennis waarover ze beschikte, waarop ze aangaf dat ze niet had gedacht dat het zo ver zou komen (CGVS zus p.17). Dit is opmerkelijk, zeker gezien ze in de wetenschap verkeerde dat Jeish el Mehdi iedereen die hun iets in de weg legde, viseerde. Er waren immers andere reden voorhanden om aan te geven waarom jullie familie (A.A.E.S.) geen geschikte huwelijkskandidaat vond, namelijk het feit dat hij in het verleden reeds getrouwd was en gescheiden. Dat uw zus dan expliciet verwijst naar het lidmaatschap van (A.A.E.S.) bij Jeish el Mehdi als afwijzingsgrond, mag dan ook verbazen. Temeer uw zus zich meermaals beroept op de traditie om haar gedrag te verklaren, maar op dit cruciaal punt lijnrecht ingaat tegen de instructie die haar door haar mannelijke familieleden werd opgedragen (CGVS zus II p.5, p.6, p.8, p.10, p.14).

U heeft bovendien zelfs geen voorzorgsmaatregelen genomen om u te beschermen tegen mogelijke negatieve gevolgen ten gevolge van het dreigement (CGVS broer II p.14). Deze houding is

opmerkelijk in het licht van de appreciatie van de ernst van de door u ingeroepen vrees gekoppeld aan deze persoon. Jullie waren immers via uw oom te weten gekomen dat (A.A.E.S.) een lid van Jeish el Mehdi was. Hij zou verschillende mensen vermoord hebben, waaronder hoge officieren (CGVS zus I p.4). Hij zou eveneens meegevochten hebben tegen het leger in de operatie Soulat el Foursan (CGVS zus I p.4). Na de afwijzing van (A.A.E.S.) door uw broer (N.) uitte de eerstgenoemde reeds een eerste bedreiging. Het is dan hoogst merkwaardig dat jullie geen aandacht besteedden aan deze dreigbrief waarin jullie voor een tweede maal bedreigd werden (CGVS zus I p.5, broer II p.15). Men zou immers kunnen verwachten dat jullie met de achterliggende kennis die jullie hadden over deze man, toch enigszins omzichtiger te werk zouden gaan. U had zelfs een aantal opties aangehaald die u zou kunnen aanboren om iets aan de escalerende situatie te doen. Uw eerder lakse houding ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees.

Volgens jullie verklaringen zou (A.A.E.S.) een dreigbrief gestuurd hebben om jullie familie onder druk te zetten om toch nog in het huwelijksbootje met uw zus te kunnen stappen (CGVS zus II p.18). Niet alleen de dreigbrief maar tevens ook de daarop volgende ontvoering van (N.) had hetzelfde opzet (CGVS broer II p.16). Als dit het opzet was is het echter niet overtuigend en niet logisch dat (A.A.E.S.) in het geheel geen contact meer met jullie opgenomen heeft om na te gaan of zijn drukkingsmiddel effect had (CGVS zus II p.18, broer II p.18). Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U zou dezelfde avond dat uw broer ontvoerd werd klacht zijn gaan neerleggen bij de politie. Ook deze handeling is niet overtuigend gezien de voorkennis die u bezat. U gaf zelf aan dat de politie geïnfilteerd was door Jeish el Mehdi. Na hun officiële werkuren bij de politiediensten zouden de agenten voor de groepering, Jeish el Mehdi werken (CGVS broer I p.10). Met dit in het achterhoofd is het ongeloofwaardig dat u klacht bij de politie zou neerleggen voor een feit dat door een leider van hun groepering werd ugepleegd. U verklaarde dat u de groepering Jeish el Mehdi niet bij naam zou genoemd hebben. U heeft echter wel de driedelige naam van de beklaagde "(A.A.E.S.)" genoemd. Gevraagd of het beschuldigen van een individu met naam en toenaam die bovendien een leiderspositie bekleedde in de organisatie dan niet tot problemen zou leiden, gaf u aan dat hij niet uit dezelfde wijk kwam en dat dit dus geen probleem was. Er zouden wel meer mensen met dezelfde drieledige naam rondlopen in Basra. U voegde eraan toe dat ze de zaak zouden vernietigen wanneer ze zouden te weten komen wie de persoon (de beklaagde) is. Het is in dat opzicht merkwaardig dat u het risico neemt om klacht te gaan indienen wetende dat er gelijkgezinden van (A.A.E.S.) in het politiekantoor werkzaam waren en wetende dat de klacht dan ook tot niets zou leiden eens ze te weten zouden komen wie u beschuldigde van de ontvoering. Dat u een bewijs nodig had dat uw broer ontvoerd was om te laten zien aan de directeur van uw school, zoals u zegt, kan niet overtuigen als reden om klacht in te dienen bij de politie. U stelde immers zelf dat u vervolging riskeerde als men erachter zou komen dat u een klacht tegen een lid van Jeish el Mehdi had neergelegd (CGVS broer I p.10). Opmerkelijk in dit verband is dat u in het bijkomende gehoor plots ontkende ooit een naam genoemd te hebben bij de politie (CGVS broer II p.17). Deze twee volledig verschillende verklaringen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook is het opmerkelijk dat, zoals blijkt uit jullie verklaringen, de zoektocht naar uw broer (N.) bijzonder weinig grondig is gebeurd. U heeft zelf niets concreet ondernomen om uw broer te helpen (CGVS broer II p.18). Het enige wat jullie zouden ondernomen hebben was, eens vragen aan de buurvrouw naar haar broer. Deze wou er echter niets mee te maken hebben uit schrik voor haar kinderen en man (CGVS zus I p.7, broer I p.4). U heeft geen poging ondernomen om zelf met (A.A.E.S.) contact op te nemen (CGVS broer II p.18). U hoopte dat (A.A.E.S.), als hij zijn hoop op een huwelijk met uw zus had laten varen, uw broer terug zou vrijlaten (CGVS broer II p.19). U, geconfronteerd met het feit dat het toch niet aannemelijk is dat u quasi niets onderneemt om uw broer ter hulp te schieten als u weet dat die in handen is van een gewelddadige organisatie, gaf aan dat u bang was en u vond dat ze u maar moesten contacteren indien ze wensten te onderhandelen (CGVS broer II p.19). Ondanks het feit dat jullie wisten dat uw broer bij (A.A.E.S.) was en dus in gevaar verkeerde, deden jullie quasi niets om hem te helpen. Jullie hoopten dat hij gewoon terug naar huis zou komen (CGVS zus I p.8). Uw zus verklaarde dat jullie geen sterke banden hadden met de clanoversten en er in die zin geen akkoord met het Mehdi leger tot stand kon gebracht worden (CGVS zus I p.7). Niemand van de familie heeft iets ondernomen om te weten te komen hoe het met (N.) gesteld was (CGVS zus I p.8). Er werden geen effectieve pogingen gedaan om uw broer (N.) terug vrij te krijgen. Het feit dat jullie een dergelijke passieve houding aannamen ten aanzien van het lot van uw broer, terwijl jullie wisten door wie hij ontvoerd was, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ontvoering van (N.). Men mag immers verwachten dat al de mogelijke middelen aangewend worden om geïnformeerd te raken over het lot van de ongelukkige. Dat er door jullie quasi niets ondernomen werd, ondermijnt de geloofwaardigheid van de ontvoering en de daarop volgende dood van uw broer. Er dient eveneens aangestipt dat het opmerkelijk is dat uw broer zo lang werd vastgehouden zonder dat er contact gezocht werd met uw

familie, temeer (A.A.E.S.) met de ontvoering u en uw zus onder druk wou zetten om vooralsnog in te stemmen met het huwelijk (CGVS broer II p.16).

U kon verder geen aanwijzingen verschaffen dat jullie nog steeds door Jeish el Mehdi gezocht werden. Na het tweede huwelijksaanzoek hebben jullie geen rechtstreeks contact meer gehad met (A.A.E.S.) (CGVS zus II p.18). Naast de dreigbrief, een document waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden, zijn er geen aanwijzingen dat u en uw zus gezocht werden door Jeish el Mehdi (CGVS broer I p.7). Na de ontvoering van uw broer zijn jullie naar Bagdad gevlucht uit angst dat uw zus zou verkracht worden (CGVS broer II p.18). Jullie zijn nog een maand en twintig dagen bij uw familie in de wijk Shaab gebleven. Jullie konden niet in Bagdad blijven omdat jullie via jullie schoonzus te weten gekomen waren dat Jeish el Mehdi op de hoogte was van het feit dat jullie naar Bagdad gevlucht waren. U heeft echter geen concrete aanwijzingen dat dit daadwerkelijk zo is (CGVS broer I p.12, broer II p.20). Via roddels van de vrouwen in de wijk zou Jeish el Mehdi op de hoogte gekomen zijn van jullie verblijfplaats, zo zegt u (CGVS zus I p.7, broer I p.12, II p.20). U noch uw zus hadden echter meer details hieromtrent (CGVS zus I p.7, broer I p.12). Uit jullie verklaringen valt eveneens af te leiden dat alles goed gaat met de familie in Bagdad (CGVS zus I p.3). Jeish el Mehdi heeft uw familie in Bagdad nooit gecontacteerd (CGVS broer II p.21). Moest Jeish el Mehdi daadwerkelijk op zoek zijn naar jullie en weet hebben van jullie verblijfplaats in Bagdad, mag verondersteld worden dat ze jullie familieleden onder druk zouden gezet hebben. Na de ontvoering van uw broer heeft niemand nog iets gehoord van (A.A.E.S.) en zijn trawanten (CGVS broer I p.8). Er is geen navraag gedaan naar jullie bij familie in Basra of in Bagdad (CGVS broer I p.12). Ook (F.), die toch regelmatig eens langs ging in jullie huis, had geen nieuws te melden (CGVS zus II p.23). U noch uw zus hebben persoonlijk iets vernomen of bedreigingen ontvangen naast de dreigbrief (CGVS zus I p.6, broer I p.8). Moest men daadwerkelijk dermate in jullie geïnteresseerd zijn, mag er verwacht worden dat de zoektocht toch intensiever zou verlopen.

Wat betreft de vrees die u linkt aan de schoonvader van uw broer, dient aangestipt dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan de ontvoering en moord van uw broer zoals hierboven beargumenteerd. In het verlengde hiervan kan er evenmin geloof gehecht worden aan de dreigementen van de schoonvader van uw broer. Bovendien heeft u naast een telefoontje geen enkele concrete aanwijzing dat de schoonvader van (N.) stappen zou gezet hebben om zijn clan in te schakelen. Er werd evenmin contact opgenomen met iemand van uw familie in verband met deze kwestie (CGVS broer II p.22).

De hoedanigheid van vluchteling kan u door het CGVS niet worden toegekend.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw badge van de vakbond voor leerkrachten, twee omslagen van DHL en de vijf documenten in verband met uw werk en uw medisch dossier zijn documenten die geen betrekking hebben op uw asielmotieven. Met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs toont u aan dat u de Iraakse nationaliteit hebt en afkomstig bent uit Basra. Dit staat in bovenstaande beslissing niet ter discussie. De dreigbrief en de klacht zijn documenten waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. Een dergelijk document heeft enkel bewijswaarde als het ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen hetgeen bij u niet het geval is. Ook de documenten van uw broer (N.) zijn kopies. Met zijn identiteitskaart en woonkaart tonen jullie aan dat hij uw broer is en woonachtig in dezelfde regio, ook deze documenten hebben geen betrekking op uw asielmotieven. De overlijdensakte van uw broer is een uitgeknipte kopie, en heeft evenmin een grote bewijswaarde. Ook hier ontbreken geloofwaardige verklaringen om het document te ondersteunen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op de algemene analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat zijn zus (A.A.E.S.) enkel van ver zag en enkel een snor had opgemerkt, alsook dat zij wist dat hij lid was van het Mehdi-leger, een slechte reputatie had en verschillende keren gehuwd en gescheiden is.

De vragen over het tweede huwelijksaanzoek werden aan verzoeker en zijn zus in een andere context gesteld. De vraag is wat zijn zus verstaat onder "officieel" en "niet-officieel". Het eerste bezoek was volgens haar officieel en het tweede onaangekondigd.

Wat de aanwezigen betreft, voert verzoeker aan dat het huwelijksaanzoek zijn zus niet zoveel interesseerde, zodat zij zich er ook niet zoveel meer van herinnert. In feite zijn de verklaringen van verzoeker en van zijn zus wel gelijklopend.

Volgens verzoeker stelt verweerder ten onrechte dat hij en zijn zus niets hebben gedaan bij de ontvoering van (N.). Zij zijn gaan praten met de zus van (A.A.E.S.) en hebben gebeld naar hun oom. Zij hadden schrik van (A.A.E.S.). Er bestaat dan ook geen tegenstrijdigheid over een belangrijk element.

Verzoeker en zijn zus werden wel degelijk bedreigd, hetgeen wordt aangetoond door de dreigbrief.

Verzoeker verwijst nog naar artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), naar artikel 10 van het EG-Verdrag en naar het zorgvuldigheidsbeginsel (*sensu lato*) en stelt dat indien hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst, zijn leven in gevaar zal komen.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het louter weergeven van de inhoud van een verdragsartikel, zonder enige nadere duiding en zonder deze op de bestreden beslissing te betrekken, kan geenszins worden aanzien als een middel in voormelde zin. Bijgevolg wordt de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig

inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker aanvoert dat zijn zus iets anders verstaat onder “officieel” dan hij, dient opgemerkt dat verzoeker helemaal niet verduidelijkt wat zijn zus er dan onder zou verstaan, in welke zin dit anders zou zijn dan hetgeen hij eronder verstaat of op welke manier dit een verklaring zou kunnen zijn voor de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker verklaarde dat het tweede huwelijksaanzoek op voorhand afgesproken was en dat zijn zus verklaarde dat dit onaangekondigd was. Dit klemmt des te meer daar verzoeker vervolgt met de stelling dat het huwelijksaanzoek zijn zus niet zoveel interesseerde. Gelet op de cruciale rol die beide huwelijksaanzoeke vanwege (A.A.E.S.) ten aanzien van zijn zus spelen in het asielrelaas van zowel verzoeker als zijn zus, is het geheel niet aannemelijk dat één of beide van deze huwelijksaanzoeke zijn zus dermate weinig zou(den) interesseren dat zij er zich niet veel meer van herinnert. Dit getuigt van een gebrek aan interesse die de ernst en de geloofwaardigheid van hun asielrelaas ondermijnen.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het meermaals herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Verzoeker geeft deze motieven tot weigering van de vluchtelingenstatus in onderhavig verzoekschrift op correcte wijze weer: “Verzoeker en zijn zus zouden tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd in verband met de uiterlijke kenmerken en de functie van [A.A.E.S.]. Ze zouden geen gedetailleerde verklaring hebben kunnen afleggen over zijn activiteiten. Het feit dat de zus van verzoeker verwijst naar het lidmaatschap van [A.A.E.S.] bij het Mehdi-leger zou verbazingwekkend zijn. Verder zouden verzoeker en zijn zus geen gelijklopende verklaringen hebben afgelegd over de aanwezigen bij en het verloop van de huwelijksaanzoeke. Verwerende partij stelt dat de broer van verzoekster geen voorzorgsmaatregelen heeft genomen wetende dat [A.A.E.S.] een lid van Jeish el Mehdi was. Verwerende partij stelt dat het feit dat [A.A.E.S.] na de ontvoering van [N.] geen contact nam met verzoeker en zijn zus om na te gaan of zijn drukkmiddel effect had, niet overtuigend en logisch is. Het zou niet logisch zijn dat verzoeker op de dag van de ontvoering van zijn broer [N.] zou klacht zijn gaan neerleggen bij de politie. Dit zou niet logisch zijn gezien er gelijkgezinden van [A.A.E.S.] werkzaam waren in het politiekantoor. Ook zou het opmerkelijk zijn dat de zoektocht naar [N.] bijzonder weinig gegrond zou zijn gebeurd. Zelf zouden verzoeker en zijn zus niets hebben ondernomen om hun broer te

helpen. Verzoeker en zijn zus zouden geen aanwijzingen verschaffen dat ze nog steeds door Jeish el Mehdi gezocht werden. Verzoeker en zijn zus zouden geen bedreigingen hebben ontvangen of persoonlijk iets hebben vernomen naast de dreigbrief.” Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2.1. Ter terechtzitting werd aan verzoekende partij de aanvullende nota van verwerende partij ‘COI Focus Irak – Actuele veiligheidssituatie van Centraal- en Zuid-Irak’ d.d. 21 maart 2014 overhandigd. Deze aanvullende nota bereikte de Raad op 14 mei 2014. De aanvullende nota werd aanzien als nieuw element in toepassing van artikel 39/76, §1, zevende lid van de vreemdelingenwet; dienvolgens verkreeg de verzoekende partij ter terechtzitting de mogelijkheid om binnen de acht dagen na de terechtzitting haar bemerkingen mee te delen omtrent deze nota.

2.3.2.2. Verzoekende partij liet na om, overeenkomstig artikel 39/76, §1, achtste lid van de vreemdelingenwet, binnen de acht dagen een replieknota in te dienen. Overeenkomstig voormelde bepaling wordt zij geacht in te stemmen met het standpunt dat werd ingenomen door de verwerende partij in de ‘COI Focus Irak – Actuele veiligheidssituatie van Centraal- en Zuid-Irak’ d.d. 21 maart 2014.

2.3.2.3. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de afwezigheid van een replieknota wordt verzoeker geacht in te stemmen met de nota van verweerder waaruit blijkt dat in de regio van afkomst van verzoeker, *in casu* Zuid-Irak, er actueel geen situatie voorhanden is die beantwoordt aan de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS